

Sygn. akt III Ca 28/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Anna Hajda (spr.)

SR del. Roman Troll

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko S. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 25 września 2014 r., sygn. akt I C 767/14

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 28/15

UZASADNIENIE

Powód H. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego S. P. kwoty 42.560,16 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 24 lipca 2013r. od kwoty 24.172,39 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu. Wskazał, iż nabył od (...) Banku SA we W. wierzytelność w stosunku do pozwanego z umowy bankowej z dnia 30 czerwca 2009r. nr KPP (...), z której warunków pozwany nie wywiązał się.

Nakazem zapłaty z dnia 03 października 2013r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sygn. VI Nc-e 1925802/13 orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2014r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie sygn. VI Nc-e 1925802/13 wobec tego, iż miejsce pobytu pozwanego nie było znane uchylił powyższy nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jastrzębiu-Zdroju.

Pozwany S. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Zarzucił brak legitymacji czynnej powoda do dochodzenia wierzytelności wobec pozwanego, zarzucił, iż powód nie wykazał wysokości roszczenia. Zarzucił też, że nawet gdyby strona pozwana miała zawrzeć taką umowę kredytową powód nie wykazał, by środki wynikające z umowy kredytowej zostały postawione do dyspozycji strony pozwanej. Nadto wskazał, iż powód nie wykazał dokładnej wysokości dochodzonego roszczenia, nie przedłożył wykazu poszczególnych rat jakie pozwany miałby płacić, nie wskazał dokładnie w jakiej wysokości miałyby być świadczenie główne a w jakiej inne należności uboczne w tym odsetki i koszty. Podniósł też zarzut przedawnienia roszczenia, gdyż jest to roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, które przedawniają się z upływem 3 lat od daty wymagalności.

Wyrokiem z dnia 25 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy.

W dniu 30 czerwca 2009r. (...) Bank SA we W. zawarł z pozwanym umowę kredytu nr KPP (...), zgodnie z którą bank miał udzielić pozwanemu jako kredytobiorcy na jego wniosek kredytu na cel konsumpcyjny w wysokości 32.775,43 zł na warunkach określonych w umowie. W § 1 ust. 2 tej umowy jej strony wskazały, iż umowa wchodzi w życie w dniu przekazania środków z przyznanego kredytu na rachunek bieżący kredytobiorcy prowadzony w tym banku, co miało nastąpić w ciągu pięciu dni roboczych, z wyłączeniem sobót od zawarcia umowy, zaś nie przekazanie środków w tym terminie oznaczać miało, iż umowa nie dochodzi do skutku.

Umową z dnia 07 czerwca 2013r. wraz z aneksem do tej umowy z dnia 24 czerwca 2013r. (...) Bank SA we W. dokonał przelewu wierzytelności przysługujących temu bankowi na rzecz powoda określonych w załączniku nr 1 do tej umowy, w którym figuruje wierzytelność wobec pozwanego z kredytu gotówkowego nr KPP (...) z dnia 30 czerwca 2009r. w kwocie 42.253,46 zł, w tym kapitał w kwocie 24.172,39 zł, odsetki na dzień

Sygn. akt III Ca 28/15

07czerwca 2013r. w wysokości 18.081,07 zł.

Pismami z dnia 10 czerwca 2013r. (...) Bank SA we W. działając w imieniu powoda zawiadomił pozwanego o zbyciu wierzytelności wynikającej z umowy nr KPP (...) na rzecz powoda i wezwał do jej zapłaty na rachunek bankowy nowego wierzyciela.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że skoro powód powoływał się na istnienie wierzytelności przysługującej zbywcy wobec pozwanego powinien był okoliczność tę dowieść zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu określonym art. 6 k.c.

Wskazał Sąd I instancji, że umowa przelewu wierzytelności nie jest wystarczającym dowodem zasadności żądania powoda. Przede wszystkim umowa ta nie określa, jakie konkretnie wierzytelności były jej przedmiotem, ani by wśród nich znalazła się wierzytelność przysługująca bankowi wobec pozwanego. Wobec tego umowa ta nie dowodzi istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem. Istnienia wierzytelności nie dowodzi też samo wezwanie do zapłaty i zawiadomienie o przelewie, które dowodzi jedynie faktu, iż wezwanie takie zostało sporządzone. Wobec tego powód winien wykazać istnienie stosunku cywilnoprawnego łączącego poprzednika prawnego (...) Bank (...) SA we W. z pozwanym. O ile zaś powód przedstawił umowę kredytu zawartą z pozwanym, o tyle nie wykazał by owa umowa doszła do skutku w rozumieniu § 1 ust. 2 tej umowy. Powód nie wykazał bowiem - obciążony w tym zakresie ciężarem dowodu z art. 6 k.c. - by dokonał wypłaty środków pieniężnych określonych w umowie na rachunek bieżący pozwanego

w (...) Banku SA we W.. Tym samym nie wykazane zostało by powstał obowiązek świadczeń określonych umową kredytu przez pozwanego na rzecz poprzednika prawnego powoda. W efekcie byt samej wierzytelności mającej być przedmiotem przelewu nie wynika z przedstawionych przez powoda dowodów a wyłącznie z jego twierdzeń o istnieniu rzekomego długu. Tym samym powód nie wykazał wierzytelności mającej być przedmiotem przelewu ani dokonania jej przelewu. W efekcie nie wykazał też, iż jest wierzycielem w stosunku do pozwanego.

Wobec powyższego, ponieważ powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia, Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne w świetle art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu określoną art. 98 k.p.c.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodziła się strona powodowa wywodząc apelację i zaskarżając wyrok w całości. Skarżący domagał się zmiany wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, względnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. W apelacji zawarto także wnioski o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania sądowego za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Apelujący wniósł o przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści apelacji, wyjaśniając, że niemożliwe było powołanie faktów oraz dowodów przed Sądem I instancji, a zawnioskowany w apelacji z uwagi na konieczność pozyskania niezbędnych informacji oraz związanej ze sprawą dokumentacji od poprzedniego wierzyciela tj. (...) Bank SA we W., które są niezbędne dla poparcia zawartych w pozwie twierdzeń. Ponadto potrzeba powołania się na nie wynikała później z uwagi na fakt, iż strona pozwana nie podnosiła w tym zakresie zarzutów na etapie postępowania przesądowego. Skarżący zarzucił: - naruszenie przepisu art. 233 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz błęd w ustaleniach faktycznych, w tym w szczególności poprzez uznanie, że powód nie udowodnił podstawy oraz wysokości dochodzonej

Sygn. akt III Ca 28/15

należności, pomimo że z załączonych do pozwu dokumentów wynikało z jakiego tytułu i w jakiej wysokości objęta została niniejszym pozwem należność; - naruszenie przepisu art. 365 par 1 kpc – w sprawie dochodzonej należności wydane zostało postanowienie sądu powszechnego o nadaniu klauzuli wykonalności, a zatem podstawa prawna i wysokość roszczenia powoda wobec pozwanego była wiążąca dla Sądu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów apelacji pełnomocnik pozwanego wniósł o jej oddalenie i obciążenie skarżącego kosztami postępowania odwoławczego, wskazując na trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie mogła odnieść skutku wobec trafności zaskarżonego orzeczenia. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził w sprawie postępowanie dowodowe, wskazał fakty, które uznał za udowodnione oraz dowody, na których się oparł. Z tak przeprowadzonego postępowania dowodowego wyprowadził Sąd I instancji trafne wnioski, należycie także zastosował przepisy prawa.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że wnioski dowodowe zawarte w apelacji podlegały oddaleniu, wobec brzmienia dyspozycji art. 381 kpc. Nie sposób podzielić stanowiska prezentowanego w apelacji, że niemożliwe było zaprezentowanie tychże wniosków dowodowych przed Sądem I instancji. Przede wszystkim strona należycie dbająca o swoje interesy winna z właściwą starannością kompletować dokumenty przed wszczęciem postępowania sądowego, celem wykazania swoich twierdzeń i bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż przeciwnik procesowy w trybie przesądowym nie podnosił określonych zarzutów. Po wtóre zaś stanowisko pozwanego zostało w pełnym zakresie przedstawione na rozprawie w dniu 25 września 2014 roku, o terminie której pełnomocnik powoda został prawidłowo zawiadomiony, mógł zatem odnieść się do wszystkich zarzutów przeciwnika procesowego, wnioskując także określone środki dowodowe celem ich odparcia. Z możliwości tej jednak powód nie skorzystał, co musiało skutkować oddaleniem złożonych w apelacji wniosków dowodowych, jako spóźnionych.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia dyspozycji art. 233 kpc, wskazać należy, że zarzut ten jest całkowicie chybiony. Jak to już wyżej zaznaczono postępowanie dowodowe zostało w sprawie przeprowadzone prawidłowo, a wyprowadzone przez Sąd I instancji wnioski zasługują na aprobatę jako logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Wnioski te Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za swoje. Wypada jedynie powtórzyć za Sądem Rejonowym, że powód nie wykazał nawet istnienia stosunku cywilnoprawnego łączącego (...) Bank SA we W. z pozwanym, a to wobec treści par. 1 ust 2 umowy i braku dowodu przekazania środków z przyznanego kredytu na rachunek bieżący kredytobiorcy. Podobnie odnieść należy się do konstatacji Sądu Rejonowego w przedmiocie tego, że umowa przelewu wierzytelności nie jest wystarczającym dowodem zasadności żądania powoda. Reasumując powyższe, podziela Sąd Okręgowy stanowisko zaprezentowane w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, iż roszczenie powoda, jako niewykazane, podlegało oddaleniu, stosownie do dyspozycji art. 6 k.

Sygn. akt III Ca 28/15

W tej sytuacji, apelacja powoda została oddalona na zasadzie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do dyspozycji art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z § 12 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Anna Hajda